

РЕШЕНИЕ

№ 43090

гр. София, 23.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в публично заседание на 20.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **3442** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), вр. с чл. 4, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ).

Образувано е по жалба на „Тенис Малеева“ АД, ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор М. М. – Франиер, чрез адв. Д. Ц. – А., срещу Ревизионен акт № СФД24-РД-77-128/13.12.2024 г., издаден от Е. К. – началник отдел „Ревизии и събиране на вземания“ и възложител на ревизията и В. В. – главен инспектор и ръководител на ревизията, потвърден с Решение №СОА25-РД28-8/26.02.2025 г. на кмета на Столична община. Ревизионният акт се обжалва в частта, касаеща определянето на допълнителни задължения за данък върху недвижимите имоти, както следва: за земя, в размер на 4 303.22 лв. за периода 01.01.2019 г. до 31.12.2023 г. и лихви в размер на 1 572.37 лв. и за сграда (тенис комплекс), в размер на 34 605.82 лв., за периода 01.01.2019 г. до 31.12.2023 г. и лихви в размер на 12 692.23 лв.

В жалбата е изложено становище за незаконосъобразност на обжалвания РА, поради противоречие с материалноправни разпоредби, несъответствие с целта на закона и поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Твърди се, че РА е немотивиран. Поддържа се, че незаконосъобразно и в противоречие с материалния закон е увеличен коефициентът за местоположение по табл. № 3 с 40%, съгласно т. 2 на чл. 6 Приложение № 2 към ЗМДТ. Изложени са съображения, че процесният имот не представлява търговски обект по смисъла на закона, а изброяването в чл. 6, т. 2 от Приложение № 2 е изчерпателно. Сочи се, че при депозиране на възражение срещу ревизионния акт, е било направено искане за извършване на техническа експертиза, но същата не е извършена, а в следствие не са посочени мотиви за отхвърляне на доказателственото искане. Иска се отмяна на ревизионния акт, а в условията на

алтернативност се иска същият да бъде изменен, тъй като площите, които биха могли да се приеме, че са търговски по смисъла на Приложение № 2, са съществуващото кафене, ресторант и един магазин.

В съдебно заседание жалбоподателят е представляван от процесуалния си представител адв. Ц. – А., което поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира разноски, за които е представен списък. Допълнителни съображения излага в депозираните писмени бележки.

Ответникът – кмет на СО, чрез юрк. Д., оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, като на свой ред претендира за присъждане на юрисконсултско такова. Представя писмени бележки.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) рег.№ СФД24-РД01-164/13.08.2024 г., издадена от Е. К. К. – началник отдел „Ревизии и събиране на вземания“ към дирекция „Общински приходи“, определен за орган по приходите със Заповед № СОА23-РД09-2483/17.11.2023 г. на кмета на СО, и оправомощен с разпореждане рег. № СФД20-ВК66-16/16.01.2020 г. (Приложение 1).

Обект на ревизията са нежилищни недвижими имоти, притежавани от дружеството.

Със ЗВР № СФД24-РД01-164/13.08.2024 г., връчена на 14.08.2024 г., на дружеството е връчено и Искане за предоставяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице с изх. № СФД24-ТД26-4912/13.08.2024 г. В отговор от дружеството е подадена Молба с вх. № СФД24-ТД26-4912- /1/23.08.2024 г. за продължаване на срока за представяне на документи по искането. В отговор е изготвено уведомление с изх. № СФД24-ТД26-4912-/2/23.08.2024 г., с което срока за представяне на документи е продължен до 11.09.2024 г.

На 11.09.2024 г. от дружеството е постъпило писмо с вх. № СФД24-ТД26- 4912/3/11.09.2024 г. с приложени документи по опис, като е изготвен протокол за присъединяване на доказателства с изх. № СФД24- ТД26-6651/13.11.2024 г.

Изпратено е искане с изх. № СФД24-ВК66-770/13.08.2024 г. до Началник отдел „Общински приходи Л.“ за предоставяне на информация за декларираните недвижими имоти на територията на района, като е получен отговор с вх. № СФД24-ВК66-770/1/16.08.2024 г. с приложени документи по опис, Заверено копие на декларация по чл. 14 ЗМДТ, приложен документ за собственост при декларирането им и справка за данъчна оценка и коефициентите за тяхното определяне.

Установено е, че с декларация по чл. 14 ЗМДТ с вх. № 09-00-27/003532/05.07.2010 г., „Тенис Малеева“ АД декларира в част I, т.7.3. собственост на 6 960,00 кв.м. от поземлен имот съставляващ парцел I в квартал 5, местност „Б. градина“- „Погребите“, находящ се в [населено място], район „Л.“, [улица]. За периода 01.01.2019 г.-31.12.2023 г., „Тенис Малеева“ АД притежава 14830/20830 идеални части от недвижим имот, находящ се в [населено място], р-н „Л.“, съставляващ парцел 1, квартал 5, м. „Погребите“.

В предоставените счетоводни документи земята е заведена в счетоводна сметка 201 „Земи“, с отчетна стойност 432 443.00 лв. Ревизиращият екип е определил данъчната основа за облагане съгласно чл. 21, ал. 1 ЗМДТ в размер на 966 613.60 лв.

Издаден е ревизионен доклад № СФД24-ТД26-6749/18.11.2024 г., срещу който са подадени възражения от дружеството.

С РА са определени суми за довносяне за ДНИ за 2019 г. в размер на 889.78 лв. главница и 505.64 лв. лихва, за 2020 г. 889.78 лв. главница и 415.18 лв. лихва, за 2021 г. 841.22лв. главница и 307.23 лв. лихва, за 2022 г. 841.22 лв. главница и 222.38 лв. лихва, за 2023 г. 841.22 лв. главница и 121.94

лв. лихва. Общо задължението за довносяне е в размер на 4 303.22 лв. главница и 1 572 лв. лихва. С декларация по чл. 14 ЗМДТ с вх. № 090027/005526/05.07.2010 г., е декларирана друга нежилищна сграда, спортен комплекс, като в хода на ревизионното производство „Тенис Малеева“ АД е декларирало в придружително писмо с вх.№ СФД24-ТД26-4912/3/11.09.2024 г., че предназначението на изградения тенис комплекс е център за спорт, отдих и събития и имотът се използва с търговска цел.

В РА е посочено, че сграда, тенис комплекс състоящ се от помещения за ресторант, фризьорски и бар, магазин, масажно студио, термозона, фитнес, скуош зала, зала за йога и др., находяща се в поземлен имот с идентификатор 68134.903.1602, съставляващ парцел I в квартал 5, местност „Б. градина“ - „Погребите“, [населено място], район „Л.“, [улица], попада в хипотезата чл. 6, т. 2 от Приложение № 2 към ЗМДТ и за търговски обекти коефициента за местоположение се увеличава с 40 на сто.

За периода 01.01.2019 г. до 31.12.2023 г. по отношение на сградата, е определен размер на ДНИ и лихви за довносяне както следва: за 2019 г. 7 501.90 лв. главница и 4 263.11 лв. лихва, за 2020 г. 6 830.19 лв. главница и 3 187.00 лв. лихва, за 2021 г. 6794.05 лв. главница и 2 481.29 лв. лихва, за 2022 г. 6 757.91 лв. главница и 1 786.49 лв. лихва, за 2023 г. 6 721.77 лв. главница и 974.34 лв. лихва.

С ревизионния акт са определени общо задължения за довносяне както следва:

- за 2019 г. е установено задължение в размер на 21 390.00 лв., внесени са 12 998.42 лв. определена е сума за довносяне 8 391.68 лв. главница и 4 845.00 лв. лихва;
- за 2020 г. е определено задължение в размер на 21 287.06 лв., внесени са 13 548.75 лв. и е определена сума за довносяне 7 719.97 лв. главница и 3 672.33 лв. лихва;
- за 2021 г. е определено задължение 21 184.02 лв., от които са внесени 13 481.75 лв. и е определена сума за довносяне 7 635.27 лв. главница и 2 857.90 лв. лихва.;
- за 2022 г. е определено задължение в размер на 21 080.98 лв., от които са внесени 13 481.85 лв. и е определена сума за внасяне 7 599.13 лв. главница и 2 077.92 лв. лихва;
- за 2023 г. е определено задължение в размер на 20 977.94 лв., от които 13 414.95 лв. са внесени и е определена сума за довносяне в размер на 7 562.99 лв. главница и 1 165 лв. лихва.

или общо за ревизирувания период е определено задължение за внасяне в размер на 53 527.19 лв.

Ревизионният акт е връчен на 18.12.2024 г. на изпълнителния директор на дружеството.

По делото е изготвена и приета съдебно-техническа експертиза, като в отговор на поставените задачи, вещото лице посочва, че общата застроена площ на кафенето, ресторанта, магазина е 451.61 кв.м. и представлява 8.40 % от общата Разгърната застроена площ.

Всички останали нетърговски обекти в сградата (а именно: спортни съоръжения и комплекси, насочени към насърчаване на човешкото здраве, масовия спорт, обслужващи зони и общи части към тях, са с обща застроена площ 4 924.94 кв. м., представляващи 91.60 % от РЗП на сградата.

Вещото лице посочва, че площта на сградата според инвестиционния проект, част Архитектура – архитектурно заснемане с дата 07.11.2024 г. е:

Застроена площ – застроена площ на партер = 2 704.64 кв. м.;

РЗП на сградата, според разпоредбите на ЗУТ = ЗП партер = 2 704.64 кв. м.;

Обща РЗП на Сградата, с включена ЗП на сутерен = 5 376.55 кв. м.

Площ на външни стълбищата и рампи, които съгласно ЗУТ не се включват в ЗП и РЗП на сградата = 236.36 кв. м.

В допълнително изготвено експертно заключение вещото лице е посочило, че площта на основната сграда на база на Приложение 2 на чл. 11 на ЗМДТ, е: площ на партер 2 704.64 кв.м. + площ на сутерен 2 654.91 кв.м. = 5 359.55 кв. м.

Жалбата е допустима за разглеждане, като подадена от лице, адресат на административния акт, имащо правен интерес от оспорването, като същата е подадена и в срок.

Разгледана по същество е неоснователна, по следните съображения:

С оглед установената фактическа обстановка и приложените по делото доказателства, съдът приема, че Ревизионният акт е издаден от компетентни органи съгласно заповед Заповед № СОА23-РД09-2483/17.11.2023 г. на кмета на СО и разпореждане рег. № СФД20-ВК66-16/16.01.2020 г. (Приложение 1). Представени са и доказателства за заеманите от ревизиращия екип длъжности. Не се констатира основания за прогласяване нищожността на обжалвания административен акт.

Спазени са изискванията за форма и съдържание на административния акт и не се констатира съществени нарушения на процесуалните правила, които да са от такова естество, че да обусловят отмяната на акта на формално основание.

Неоснователно се твърди в жалбата, че са допуснати нарушения на процесуалните правила поради неназначаване на техническа експертиза преди издаване на ревизионния акт. Ревизионното производство се развива по реда на ДОПК, като преди издаване на РА, ревизиращият екип съставя ревизионен доклад. При връчване на доклада на ревизираното лице се предоставя срок за възражения. Във възражението е направено доказателствено искане за извършване на техническа експертиза, която да определи каква точно част от общата площ на имотите представлява площта на трите обекта – кафене, ресторант и магазин. Действително това възражение не е обсъдено, но в случая това само по себе си не представлява процесуално нарушение. При евентуално уважаване на искането за изготвяне на експертиза, би се определило каква част от общата площ заемат трите визирани от дружеството обекта. Същевременно обаче органът очевидно приема, че на облагане подлежи цялата площ на имота, а не само тези три обекта, които дори не са самостоятелни обекти със собствен кадастрален номер, а са част от сградата. Следователно дори да беше уважено доказателственото искане, то не би довело до формиране на различна воля у ревизиращия екип и същият не би достигнал до различни правни изводи.

Относно приложението на материалния закон:

Разпоредбата на чл. 10, ал. 1 ЗМДТ установява общ принцип на облагане на недвижимите имоти. Според посочената разпоредба с данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и самостоятелни обекти в сгради, както и поземлените имоти, разположени в строителните граници на населените места и селищните образувания, и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон т.е нормата на чл. 10, ал. 1 ЗМДТ определя две групи имоти: 1. сгради и поземлени имоти в строителните граници на населените места и селищните образувания и 2. поземлени имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 ЗУТ и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон.

Според чл. 19, ал. 1 ЗМДТ Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл. 10, ал. 1 към 1 януари на годината, за която се дължи и се съобщава на лицата до 1 март на същата година. Съгласно чл. 20, ал. 1 данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя от служител на общинската администрация по норми съгласно приложение № 2 в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица. Разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗМДТ предвижда, че данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията, е по-високата между отчетната им

стойност и данъчната оценка съгласно приложение № 2, а за жилищните имоти - данъчната им оценка съгласно приложение № 2.

Данъкът се определя от служител на общинската администрация по местонахождението на недвижимия имот и се съобщава на данъчно задълженото лице или на негов законен представител (чл. 22, ал. 3 ЗМДТ).

Поземлените имот, които не се облагат с данък са посочени в чл. 10, ал. 2, ал. 3 и ал. 4, а именно: поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии; не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост (ал. 2); земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен (ал. 3); недвижимите имоти с данъчна оценка до 1680 лв. включително (ал. 4).

В разпоредбата на чл. 24, ал. 1 са посочени кои имоти са освободени от данък: общините, за имотите - публична общинска собственост; държавата, за имотите - публична държавна собственост, освен ако имотът е предоставен за ползване на друго лице и това лице не е освободено от данък; 4. читалищата; 5. сградите - собственост на чужди държави, в които се помещават дипломатически и консулски представителства, при условията на взаимност; сградите на Българския червен кръст и на организациите на Ч. кръст, регистрирани в друга държава - членка на Европейския съюз, или в друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство; сградите на висшите училища и академиите, използвани за учебен процес и научна дейност; храмовете и манастирите, предназначени за богослужебна дейност, заедно с поземлените имоти, върху които са построени - собственост на законно регистрираните вероизповедания в страната, както и молитвените домове заедно с поземлените имоти, върху които са построени - собственост на законно регистрираните вероизповедания в страната; молитвените домове, храмовете и манастирите трябва да са вписани в регистъра по чл. 12, ал. 3 от Закона за вероизповеданията; парковете, спортните игрища, площадките и други подобни имоти за обществени нужди; сградите - културни ценности, когато не се използват със стопанска цел; музеите, галериите, библиотеките; имотите, използвани непосредствено за експлоатационни нужди на обществения транспорт; временните сгради, обслужващи строежа на нова сграда или съоръжение до завършването и предаването им в експлоатация; недвижимите имоти, собствеността върху които е възстановена по закон и които не са в състояние да бъдат използвани, за период от 5 години. Данъкът върху горепосочените недвижими имоти, които се използват от държавата, общините, обществените организации или от търговски дружества, в които те участват, включително приватизираните, се дължи от ползвателите; сгради и обособени части от сгради, въведени в експлоатация преди 1 януари 2005 г. и получили сертификати, издадени по реда на Закона за енергийната ефективност: а) с клас на енергопотребление "А" - за срок 6 години, считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата; б) които удостоверяват, че в съществуващото състояние на сградата са постигнати техническите изисквания за "сграда с близко до нулево потребление на енергия" по смисъла на § 1, т. 28 от допълнителните разпоредби на Закона за енергийната ефективност - за срок 10 години, считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата; сгради, въведени в експлоатация от 1 януари 2005 г. и преди 31 декември 2023 г. и получили сертификати, издадени по реда на Закона за енергийната ефективност, които в съществуващото състояние на сградата удостоверяват, че са постигнати техническите изисквания за "сграда с близко до нулево потребление на енергия" по смисъла на § 1, т. 28 от допълнителните разпоредби на Закона за енергийната ефективност - за срок 10 години, считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата.

Предмет на делото е ревизионния акт, с който са определени допълнителни задължения за данък върху недвижим имот на жалбоподателя и намиращата се в него сграда.

Няма спор между страните, че поземленият имот е деклариран с декларация по чл. 17 ЗМДТ с вх. № 2209-0323/25.07.2001 г. с отчетна стойност 432 443 лв. В следствие с декларация по чл. 14 ЗМДТ вх. № 09-00-27/05.07.2010 г. е предеклариран с направени подобрения, като е посочено, че се използва със стопанска цел. С декларация вх. № 090027/005526/05.07.2010 г. сградата е предекларирана като спортен комплекс на два етажа, с РЗП 5 095 кв.м. и с височина 15 м. Съгласно чл. 14, ал. 1 ЗМДТ собственикът или носителят на ограничено вещно право на ползване е задължен при придобиване на имот или на неограничено вещно право да подаде данъчна декларация за облагане с годишен данък върху недвижимите имот. С декларацията з.л. декларира факти и обстоятелства, които са от значение за определяне на облагаемата основа и размера на данъка. В случая е декларирано, че обектите се използват със стопанска цел.

В разпоредбата на чл. 6, ал. 1, т. 2 от Приложение № 2 ЗМДТ е посочено, че за търговски обекти коефициентът за местоположение се увеличава с 40 на сто. Именно това увеличаване, сторено от ревизиращия екип, е спорно в настоящото производство, като за правилното решаване на спора, следва да се установи, дали имотът на жалбоподателя е търговски обект или само негови отделни части са такива.

В случая липсват данни и твърдения задълженото лице да се е възползвало от възможността да подаде коригираща декларация, в която да отрази твърдяното в хода на съдебното производство обстоятелство, че обекта не е с предназначение за търговски обект - заведение, а за тенис комплекс състоящ се от помещения за ресторант, фризьорски и бар, магазин, масажно студио, термозона, фитнес, скуош зала, зала за йога и др. Дори това обаче да беше сторено, това обстоятелство не би променило извода, че същия е търговски обект по предназначение. Съгласно чл. 6, т. 2 от Приложение № 2 към ЗМДТ: за търговски обекти коефициентът за местоположение по таблица № 3 се увеличава с 40 на сто. Под търговски обект се разбира - магазини, аптеки, павилиони, будки, складове за търговия на едро, бензиностанции, дискотеки, ресторанти, закусвални, сладкарници, пивници, бирарии, механи, кафенета, хотели, мотели, хазартни заведения. Противно на твърденията на жалбоподателя, това изброяване не е изчерпателно и под търговски обекти нормата има предвид обекти, в които се извършва търговска дейност и се извлича търговска печалба, както е възприето в Решение № 14354 от 28.10.2019 г. по адм. д. № 6020/2019 г., I отд. на ВАС. Видно от граматическото тълкуване на изр. второ на чл. 6, т. 2, изброените обекти винаги се приемат за търговски, но изброяването не обхваща всички видове търговски обекти, а посочва кои обекти винаги се приемат за такива. В цитираното по-горе решение е посочено, че наличието на изброяване на различни видове търговски обекти в чл. 6, т. 2 от

Приложение № 2 "Норми за данъчна оценка на недвижимите имоти" към ЗМДТ не обосновава извод за изчерпателно изброяване на търговските обекти, за които коефициентът за местоположение по таблица № 3 се увеличава с 40 на сто. Цитираната норма не въвежда и легална дефиниция на понятието „търговски обект“, поради което и при липса на изрично определение на посоченото понятие, в решение № 9924 от 07.11.2022 г. по адм. д. № 11825/2021 г., VIII отд. на ВАС се посочва, че приложение следва да намери дефиницията, дадена за "търговски обект" в друг данъчен закон - ЗДДС - § 1, т. 41 от Допълнителните му разпоредби. Цитираната норма дефинира като „търговски обект“ всяко място, помещение или съоръжение /например: маси, сергии и др. подобни/ на открито или под навеси, във или от което се извършват продажби на стоки или услуги, независимо че помещението или съоръжението може да служи същевременно за други цели /например: офис, жилище и др. подобни/, да е част от притежаван недвижим имот /например: гараж, мазе, стая или др. подобни/ или да е производствен склад или превозно средство, от което се извършват продажби. Визираната регламентация сочи, че основният критерий за определяне на един обект като търговски е дали в него се извършват продажби на стоки или услуги. Тенис комплекса безспорно е търговски обект, тъй като ползването му е срещу заплащане и чрез тенис комплекса се реализира стопанска дейност. Следователно, в случая недвижимия имот е с търговско предназначение и ревизиращите органи правилно са увеличи коефициентът за местоположение по таблица № 3 с 40%.

Доводите на жалбоподателя за промотиране на масов спорт и обществено здраве са ирелевантни, доколкото тенис комплекса се ползва срещу заплащане. Дали обектът влияе за популяризиране на здравословния начин на живот и дали в него се организират и провеждат събития за популяризирането му, това е без значение и не променя същностната характеристика на имота, че за целите на данъчното облагане, същият се третира като търговски обект.

В горния смисъл са решение № 2866 от 20.03.2023 г. по адм. д. № 7025/2022 г., I отд. на ВАС, решение № 5958 от 06.06.2023 г. по адм. д. № 993/2023 г., VIII отд. на ВАС, решение № 14354 от 28.10.2019 г. по адм. д. № 6020/2019 г., I отд. на ВАС, решение № 9924 от 07.11.2022 г. по адм. д. № 11825/2021 г., VIII отд. на ВАС.

В случая не е налице и изключението по чл. 24, ал. 1, т. 10 ЗМДТ, съгласно която се освобождават от данък парковете, спортните игрища, площадките и други подобни имоти за обществени нужди. Подобно на чл. 6, ал. 1, т. 2 от Приложението, и тук изброяването е неизчерпателно, но съществено е, че за имотите, които се освобождават от данък е характерно, че същите са за обществени нужди. Обществените нужди не могат да се обосноват от факта, че в тенис комплекса се промотира здравословен начин на живот, масов спорт и т.н. Услугите, които се предоставят са платени, а не свободни за обществото, поради което и процесния имот не може да се приеме, че попада в обхвата на т. 10.

По изложените съображения съдът намира ревизионният акт за законосъобразен, поради което е длъжимо отхвърляне на жалбата. При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя на основание чл. 8, ал. 1, вр. чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредбата за възнаграждения за адвокатска работа, вр. чл. 161, ал. 1, изр. второ ДОПК в размер на 4 932.17 лв. Воден от горното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Тенис Малеева“ АД, ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор М. М. – Франиер, чрез адв. Д. Ц. – А., срещу Ревизионен акт № СФД24-РД-77-128/13.12.2024 г., издаден от Е. К. – началник отдел „Ревизии и събиране на вземания“ и възложител на ревизията и В. В. – главен инспектор и ръководител на ревизията, потвърден с Решение №СОА25-РД28-8/26.02.2025 г. на кмета на Столична, с който са определени задължения за данък върху недвижимите имоти в общ размер на 53 527.19 лв.

ОСЪЖДА „Тенис Малеева“ АД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Столична община сума в размер на 4 932.17 лв., представляваща сторени по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14 - дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

СЪДИЯ: